

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 9517100204
Dátum vydania rozhodnutia: 18. januára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9517100204.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného P. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 18. januára 2018 o sťažnostiach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvinených T. T., C. P. a Q. P., proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 03. januára 2018, sp. zn. 4 Tp 26/2017, takto

rozhodol:

I.Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených T. T., C. P. a Q. P., sa z a m i e t a j ú .
II.Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. v uznesení Špecializovaného trestného súdu z 03. januára 2018, sp. zn. 4 Tp 1/2018, sa z r u š u j e celý výrok v bode V. ohľadne obvineného T. U. L.. L. § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného T. U. L., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom X. XXX/XX, W., t.č. v ÚVV Košice, sa z a m i e t a . Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzba obvineného T.. U. L. sa dohľadom probačného a mediačného úradníka n e n a h r á d z a.Podľa § 80 ods. 1 písm. a/ Tr. por. ponúka záruky Občianskeho združenia Nový film so sídlom Škultétyho 28, 080 01 Prešov, IČO: 421 054 04, DIČ: 202 277 14 98, štatutárny orgán L. P. - predseda OZ a Mgr. I. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX. novembra XXXX/XX, XXX XX L., ako dôveryhodných osôb na prevzatie záruky za ďalšie správanie obvineného T.. U. L. sa n e p r i j í m a .

Odôvodnenie

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 03. januára 2018, sp. zn. 4 Tp 26/2017, pod bodom I. podľa § 79 ods. 3 Tr. por., žiadosti obvinených T. T., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom T. XXXX/X, W., t.č. v ÚVV Košice, C. P., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom L. P. XXXX/X, W., t.č. v ÚVV Prešov a Q. P., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom R. XXXX/X, W., t.č. v ÚVV Košice, o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, pod bodom II. podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného T. T. neprijal, pod bodom III. podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obvinených T. T., C. P. a Q. P. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvinenými nenahradil, pod bodom IV. podľa § 81 ods. 1 Tr. por. návrh na zloženie peňažnej záruky Y. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v W., W. XX, ako nahradenie väzby obvineného T. T. neprijal, pod bodom V. podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvineného T. U. L., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom X. XXX/XX, W., t.č. v ÚVV Košice,

prepustil z väzby na slobodu. V dôvodoch tohto uznesenia je poukázané na uznesenie vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície, expozitúry Východ - Košice pod ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017 z 13. októbra 2017 (správne 12.01.2017), ktorým bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie (13.10.2017), okrem iných osôb aj obvinenému T. T. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný pokračovací zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., obvinenému C. P. za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a/ k § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., obvinenému Q. P. za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. a obvinenému T. U. L. za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Na uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 15.10.2017, sp. zn. 4 Tp 26/2017, ktorým boli okrem iných osôb aj obvinení T. T., C. P., Q. P. a T. U. L. podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzatí do väzby. Väzba u obvineného T. T. začala plynúť 13.10.2017 o 6:02 hod., u obvineného C. P. 13.10.2017 o 6:15 hod., u obvineného Q. P. 13.10.2017 o 6:02 hod. a u obvineného T. U. L. 13.10.2017 o 6:15 hod. Na obsiahle žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu zo 07.12.2017 obvineného T. T. spojenú s návrhom Y. X. na zloženie peňažnej záruky ako náhradu za väzbu obvineného T. T. a jeho písomný sľub, 13.12.2017 obvineného C. P. a Q. P. a 27.12.2017 obvineného T. U. L. spojenú s písomnou zárukou dôveryhodnej osoby Mgr. I. L.. V žiadostiach obvinení zhodne uviedli, že neexistuje žiadny dôkaz preukazujúci, že sa dopustili konania, pre ktoré im bolo vznesené obvinenie, nie je daná žiadna konkrétna skutočnosť, ktorá by dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. preukazovala. Prokurátor týmto žiadostiam nevyhovel a predložil ich sudcovi pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu s tým, aby im nebolo vyhovené, nakoľko doposiaľ získané dôkazy preukazujú dôvodné podozrenie, že obvinení sa mali stíhaných skutkov dopustiť a je u nich dôvodná obava, že by mohli pokračovať v páchaní rovnakej trestnej činnosti. Na vypočutie obvinených 03.01.2018 sudcom pre prípravné konanie, ktorí zotrvali na žiadostiach ako aj na pripojených podaniach. Oboznámil s obsahom vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017 s dôrazom na vykonané úkony po vznesení obvinenia a po väzobnom rozhodnutí. Na základe toho sudca pre prípravné konanie prijal u obvinených T. T., C. P. a Q. P. záver, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie spáchané boli, majú znaky trestných činov a stále existuje dôvodné podozrenie, že skutky spáchali obvinení spôsobom akým je im to kladené za vinu, a to kvalifikovanými skutkových podstat § 276, resp. 233 Tr. zák. Vyšetrovanie v predmetnej rozsiahlej veci je v začiatku a dosiaľ vykonaným dokazovaním skutočností kladené obvineným za vinu vyvrátené neboli. Pri rozhodovaní o väzbe súd nerozhoduje o vine, resp. nevine, ale posudzuje len to, či sú v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti odôvodňujúce podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku daného trestného činu. Hodnotenie dôkazov je vyhradené rozhodovaniu vo veci samej, rozhodovanie o väzbe sa odohráva vždy v rovine pravdepodobnosti, nie istoty, vo vzťahu k dôsledkom, ktoré môžu nastať, ak nebude obvinený vo väzbe. Orgány činné v trestnom konaní, napriek obtiažnosti veci musia postupovať prednostne a urýchlene, pretože väzobné stíhanie je možné akceptovať len po nevyhnutný čas. Vykonané úkony svedčia pre záver, že vo veci sa koná spôsobom uvedeným v § 2 ods. 6 Tr. por., avšak ďalšie dokazovanie musí byť zamerané aj na objasnenie skutočností namietaných obvinenými, pričom nesmie dôjsť k ujme na ich právach garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a ratifikovanými medzinárodno-právnymi dokumentami. Z toho plynie dôvodná obava, aj keď tvrdia, že už nie sú konateľmi spoločností, že budú pokračovať v obdobnej trestnej činnosti, pre ktorú sú stíhaní. Tým sú dané materiálne i formálne podmienky väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V súvislosti s tým je poukázané na uznesenie Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky zo 06.11.2017, sp. zn. 2 Tost 36/2017. Návrhy obvineného T. T. na nahradenie väzby prijatím písomného sľubu alebo zložením peňažnej záruky, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka, neboli akceptované z dôvodu, že vzhľadom na dobu, rozsah a charakter trestnej činnosti, ako aj v podstate ničím neobmedzenú možnosť obvinených pokračovať v konaní kladeným im za vinu, tieto inštitúty nie sú spôsobilé nahradiť väzbu. Ohľadne obvineného T. U. L. je poukázané na to, že do súčasnej doby nebolo rozhodnuté o podanej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ktorú priamo do zápisnice o jeho výsluchu 13.10.2017, kde ju odôvodnil skutočnosťami vyplývajúcimi z jeho vyjadrenia. S odstupom takmer 3 mesiacov je situácia iná, ako bola pri vzatí obvinených do väzby, pri ktorom sa nevyžaduje právoplatnosť uznesenia o vznesení obvinenia, avšak v súlade s § 2 ods. 6 Tr. por., sú orgány činné v trestnom konaní povinné vo väzobných veciach konať prednostne a urýchlene. Pritom absencia tohto formálno-procesného úkonu, ktorý okrem iného má garantovať právo obvineného preskúmať postup príslušného orgánu štátu, výsledkom ktorého je vznesenie obvinenia, nemôže odôvodňovať bez preskúmania zákonných podmienok vedeného trestného stíhania, ďalšie ponechanie obvineného vo väzbe. Preto u obvineného T. U. L. ani nebolo pristúpené ku skúmaniu existencie väzobných dôvodov, ani podmienok ďalšieho trvania väzby a tento bol prepustený z väzby na slobodu. Proti uzneseniu podali sťažnosť prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor) a obvinení T. T., C. P., Q. P., ktoré odôvodnili prostredníctvom obhajcov. Obvinený T. U. L. po porade s obhajcom sa vzdal práva podať sťažnosť. Prokurátor sťažnosť 08.01.2018 odôvodnil tým, že úvahy súdu k tomuto obvinenému považuje za nesprávne a z nich vyplývajúci právny záver o potrebe prepustenia obvineného na slobodu aj za neopodstatnené a v rozpore so zákonom. V prípade obvineného T. U. L. sa jednalo o druhé konanie a rozhodovanie o väzbe. Už 15.10.2017 rovnaký sudca pre prípravné konanie Špeciálneho trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca) v rozhodnutí, sp. zn. 4 Tp 26/2017 (čl. 15 rozhodnutia) konštatoval naplnenie materiálnych a formálnych dôvodov väzby u tohto obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., vrátane splnenia zákonných dôvodov vznesenia obvinenia. Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky, konajúci o sťažnosti obvineného, sp. zn. 2 Tost 36/2017, konštatoval (str. 19, 22) splnenie všetkých formálno-procesných, ale i materiálnych podmienok väzby, vrátane zákonnosti vznesenia obvinenia u obvineného (str. 20) s tým, že skutkové zistenia uvedené v uznesení o vznesení obvinenia majú v tomto štádiu konania dostatočnú oporu v doposiaľ zabezpečených dôkazoch, čím je daná aj základná materiálna podmienka pre vzatie obvinených do väzby - dôvodné podozrenie zo spáchania skutkov kladených za vinu (str. 22). Tento záver sudcu je rozporný jednak s rozhodnutím o vzatí tohto obvineného do väzby ako aj so závermi nadriadeného súdu, pričom nemá oporu v zákone. Poukázal na ustanovenie § 72 ods. 2, veta prvá Tr. por. a tiež na návrh prokurátora na vzatie obvineného do väzby, ako aj na stanovisko k žiadosti obvineného o prepustenie z väzby z 28.12.2017. Z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé na základe akých konkrétnych skutočností dospel k terajšiemu protichodnému záveru o doterajšej neexistencii dôvodnosti a zákonnosti vzneseného obvinenia zvlášť, ak už v tomto smere boli známe dve súdne predchádzajúce rozhodnutia a relevantné stanoviská prokurátora. Navyiac v doteraz vykonávanom vyšetrovaní neboli vyprodukované žiadne také dôkazy, ktoré by vyvracali skutočnosti kladené obvinenému za vinu a ktoré by takto bolo možné samostatne posudzovať v konaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby. Záver sudcu je preto nepreskúmateľný a aj rozporný so zákonom. Vyšetrovací spis vyšetrovateľ so žiadosťou obvineného o prepustenie z väzby a sťažnosťami obvinených v zmysle § 190 ods. 2 Tr. por. predložil prokurátorovi 14.12.2017. Dňa 2.1.2018 vyšetrovateľ podľa § 174 ods. 1 Tr. por. vydal u obvineného T. U. L. opravné uznesenie, ktorým zosúladiť označenie skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu a toto rozhodnutie doručil prokurátorovi 4.1.2018. Sťažnosť obvineného prokurátor zamietol 5.1.2018. Tým odpadol dôvod, pre ktorý sudca rozhodol o prepustení obvineného z väzby na slobodu. Teda nedošlo a ani nemohlo dôjsť k zmenám v právnom postavení obvineného a k zásahom do jeho procesných práv. Dôvody väzby u tohto obvineného podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. naďalej trvajú. Navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo sťažnostný súd, aby podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil bod V. napadnutého uznesenia a vo veci rozhodol sám tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného T. U. L. o prepustenie z väzby na slobodu s tým, že doterajšie dôvody väzby naďalej trvajú. Obvinený T. T. prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Poláka v sťažnosti z 05.01.2018 uviedol, že hodnotenie postupu orgánov činných v trestnom konaní vzhľadom na priebeh prípravného konania nemožno považovať za súladné so základnou zásadou trestného konania

vyjadrenou ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por. - zásadou oficiality, z ktorej vyplýva zásada prednostného a urýchleného vybavovania väzobných vecí. Lehotu na rozhodnutie o žiadosti o prepustenie z väzby z 05.12.2017 (doručená prokurátorovi 07.12.2017, upovedomenie o spôsobe vybavenia žiadosti bolo vyhotovené 21.12.2017, kedy bolo predložené sudcovi, obhajcovi bolo na pošte uložené 28.12.2017 a prevzal ho 04.01.2018, sudca o nej rozhodol 03.01.2018) v trvaní 14 dní, vo väzobnej veci, nepredstavuje spôsob vybavenia veci urýchlene a prednostne. Ustanovenie § 79 ods. 3 Tr. por. uvádza lehotu na predloženie žiadosti prokurátorom súdu bez meškania, nejde o lehotu v rozsahu určitého počtu dní, avšak výklad tohto pojmu nemôže predstavovať lehotu počítanú v týždňoch. Rozhodovanie o sťažnosti z 13.10.2017 (jej dôvody z 21.10.2017) proti uzneseniu o vznesení obvinenia (doručená ÚSP GP SR 26.10.2017) až 21.12.2017 (prokurátor o nej rozhodol až 05.01.2018), teda po 2 mesiacoch vo väzobnej veci nemožno považovať za ústavnoprávne a medzinárodnoprávne akceptovateľné. Takýto nezákonný postup neospravedlňuje ani vyšší počet obvinených ani prípadná zložitosť veci. Postup orgánov činných v trestnom konaní je aj podľa sudcu nevyhnutné podrobiť aj prieskumu z hľadiska či doposiaľ vykonané dokazovanie a jeho predmet predstavuje dostatočnú oporu pre dôvodnosť ďalšieho trvania väzby. Konkrétne v prípade dôkazov, na ktoré poukázal prokurátor je celkom zjavná ich všeobecnosť, a to aj napriek skutočnosti, že prípadne aj obvinený T. T. sa v týchto výsluchoch spomína (pri dôkladnej analýze je zrejme), že tieto výpovede iných obvinených v podstate nič konkrétne neobsahujú. Dôkazy, ktoré by svojou podstatou mali potvrdzovať dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku vykonávané orgánmi činnými v trestnom konaní nie sú. Od vznesenia obvinenia uplynuli takmer 3 mesiace a v spise nie je zabezpečený jediný konkrétny dôkaz o tom, že by obvinený umožnil v účtovníctve spoločnosti zaúčtovať faktúry a súvisiace listinné doklady deklarujúce dodanie reklamných služieb od najmä uvedených obchodných spoločností v celkovej sume základu dane najmenej 6.328.713,8 Eur + DPH 1.265.742 Eur, kde výška fakturovaných reklamných služieb určoval obvykle sám tak, aby v účtovníctve uvedenej spoločnosti v zdaňovacích obdobiach nedochádzalo k vykazovaniu vyššieho účtovného zisku, a to minimálne v rozsahu, v ktorom deklaroval nadobudnutie reklamných služieb od uvedených spoločností s tým, že si bol vedomý skutočnosti, že faktúry a dodacie listy od uvedených spoločností sú účelovo nadhodnotené. Do dnešného dňa neboli v smere formulácie skutkov G12 a G14 zabezpečené žiadne dôkazy formou, napr. znaleckého dokazovania, prípadne akýmkoľvek iným spôsobom, ktorý by objektívne potvrdil podstatu skutkov označených v uznesení o vznesení obvinenia, tzn. nadhodnote osťou poskytovaných služieb. Podstatou zásady prednostného a urýchleného vybavovania väzobných vecí nie je a nemôže byť akceptovanie vykonávania akýchkoľvek dôkazov, alebo prihliadanie na zložitosť alebo časovú náročnosť veci. Uvedené vytkol aj sudca, aj keď konštatoval, že dosiaľ vykonaným dokazovaním skutočností kladené obvineným za vinu doteraz vyvrátené neboli. Predmet dokazovania v prípravnom konaní určuje vyšetrovateľ, resp. prokurátor, ktorí znášajú dôkazné bremeno, preto nesúhlasí s postojom súdu v tom smere, že v súčasnosti (takmer 3 mesiace od vznesenia obvinenia a 3 mesiace väzobného stíhania) je postačujúce, ak neboli vyvrátené skutočností kladené obvinenému za vinu. Prvotné dôkazy (nesprávne dôvody) postačujú na vzatie do väzby, po dlhšom čase sa môžu stať nedostatočnými na jej ďalšie trvanie (rozsudok EŠLP Labuda vsi. Idoly zo 06.04.2000, sťažnosť č. 26722/95, § 162-164) a jednak, že z doterajšej aktivity orgánov činných v trestnom konaní nemožno vyvodit', že by tieto postupovali pri trestnom stíhaní s osobitnou starostlivosťou a urýchlením. Obvinený nemá povinnosť dokazovať svoju nevinu, jeho aktivita je výlučne na jeho vôli. Preto záver o nevyvrátení skutočností kladených obvinenému za vinu s odstupom niekoľkých mesiacov je v rozpore so zásadami a zmyslom prípravného konania. Poukázané je aj na Nález Ústavného súdu, sp. zn. III. ÚS 220/2004, z 11.01.2005. Navrhovaný sľub obvineného za prípadného súčasného prijatia peňažnej záruky a alternatívne posilnenie účelu, ktorý by inak bol dosiahnutý väzbou, kumulatívnym uložením primeraných obmedzení a povinností by mal efekt predpokladaný Trestným poriadkom vo vzťahu k želanému následku nahradenia väzby. Súd v prípade rozhodovania o nahradení väzby ma vždy povinnosť podrobnou a vysvetľujúcou argumentáciou dôsledne zvážiť všetky okolnosti navrhovaného nahradenia väzby ako miernejšieho zásahu do práv obvineného, a to najmä za situácie, kedy v prípade peňažnej záruky nejde o zanedbateľnú sumu a jej prípadné pripadnutie štátu by predstavovalo citeľnú ujmu, a to ako vo všeobecnosti, tak aj pre osobu, ktorá ju za obvineného ponúka. Sudca túto ponuku v takomto rozsahu neskúmal a ani sa s ňou nevysporiadal, čo nemožno považovať za zákonné. Navrhol, aby sťažnostný súd v zmysle § 194 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie vo výroku o zamietnutí žiadosti obvineného T. T. o prepustení z väzby na slobodu a aby obvineného prepustil z väzby ihneď

na slobodu. Obvinení C. P. a Q. P. prostredníctvom spoločného obhajca JUDr. Gerharda Zvolánka s ťažnosti z 11.1.2018 poukázali na to, že obaja sú netrestaní, majú založené rodiny a riadne sa starajú o maloleté deti, riadne pracujú v stávkovej kancelárii, kde majú pravidelný príjem, a tak nie je predpoklad alebo dôvodná obava, aby pokračovali v trestnej činnosti. Nesúhlasia so záverom sudcu, že aj v súčasnom období pretrváva existencia dôvodného podozrenia, že vykonávali, ako ďalší spoluobvinení aj činnosť uvedenú v uznesení o vznesení obvinenia a že budú prostredníctvom iných podnikateľských subjektov, ktoré môžu vzniknúť v budúcom období, a v tomto smere nie je možné obvinených nijakým spôsobom, a to ani uložením obmedzenia, alebo povinnosti, naďalej pokračovať v konaní popísanom v uznesení o vznesení obvinenia. Toto konštatovanie je absolútne nelogické. Ak by súd vyhovel ich žiadostiam, sú si vedomí ustanovenia § 80 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého súd nič nebráni rozhodnúť o ich opätovnom väzobnom stíhaní, ak by pokračovali v páchaní trestnej činnosti, prípadne by nedodržali uložené im obmedzenia. Počas 3 mesiacov ich väzby sa ničím a nikým nepotvrdili tvrdenia vyplývajúce z uznesenia o vznesení obvinenia, ani z jedného výsluchu obvinených G. K., G. H., U. V., T. C., T. U., ani ostatných obvinených sa nepotvrdili skutočnosti uvedené v tomto uznesení. Tvrdenia tam uvedené sa naopak oslabili a sú iba v teórii tvrdenia a dohadov o ich páchaní trestnej činnosti. Z judikatúry Ústavného súdu SR týkajúcich sa základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Ústavy SR, resp. tiež z práva podľa čl. 5 ods. 3 Dohovoru, vyplýva, že v prípade ak osoba, ktorej osobná sloboda je pozbavená väzbou, požiada o prepustenie z väzby, resp. o nahradenie väzby, je súd povinný sa s touto žiadosťou náležite vysporiadať. Súd sa neriadil touto zásadou, nové skutočnosti ohľadne oboch obvinených riadne nepreveril, a preto rozhodol nesprávne, keď sa nedržal ani zásady primeranosti, ktorá si vyžaduje individuálne posúdenie konkrétneho prípadu a osoby zvlášť a v tomto zmysle taký postup príslušného orgánu, ktorý čo najmenej zasahuje do základných práv a slobôd občanov. Napadnuté rozhodnutie je vyložene formálne, neobsahuje zdôvodnenie, vo vzťahu k obom obvineným, či aj v tomto štádiu je ich trestná činnosť preukázaná a kým. Konštatuje sa len úkony, ktoré vo veci boli vykonané. U spoluobvineného T. U. L. súd udáva, že do súčasnej doby nebolo rozhodnuté o jeho podanej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, rovnako ani o ich sťažnostiach podaných 13., resp. 14.10.2017 proti tomu istému uzneseniu nebolo v takej istej lehote rozhodnuté. Poukázané je i na § 2 ods. 6 Tr. por. s tým, že OČTK sú povinné vo väzobných veciach konať prednostne a urýchlene, čo sa v danej veci nestalo. Absencia tohto formálno-procesného úkonu, ktorý má garantovať právo obvineného preskúmať postup príslušného orgánu štátu, výsledkom, ktorého je vznesenie obvinenia, nemôže odôvodňovať bez preskúmania zákonných podmienok vedeného trestného stíhania, vo vzťahu k obvinenému jeho ďalšie ponechanie vo väzbe. Ak tieto správne úvahy viedli k prepusteniu spoluobvineného U. L., takýto postup mal súd aplikovať aj voči ním C. a Q. P.. Veria, že dovolací (správne sťažnostný alebo najvyšší súd) súd napraví rozhodnutie prvostupňového súdu, vyhovie ich sťažnostiam a prepustí ich na slobodu. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený súd preskúmal na podklade vyššie uvedených sťažností, ktoré boli podané oprávnenými osobami včas, podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosti ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k nasledujúcim zisteniam. Z vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017 a spisu špecializovaného trestného súdu, sp. zn. 4 Tp 26/2017, vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa z 12.01.2017 bolo začaté trestné stíhanie a uznesením vyšetrovateľa z 13.10.2017 bolo vznesené obvinenie T. T. pod číslo 42/, pod bodmi G.12., G.14./ pre pokračovací zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., C. P. pod číslom 28/, bod A/ pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pod bodmi F.1. až F.12/ pre pokračovací zločin skrátene dane a poistného formou organizátorstva podľa § 21 ods. 1 písm. a/ k § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., Q. P. pod číslom 29/, bod A/ pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pod bodmi F.5., F.8., F.12./ pre pokračovací zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., T. U. L. pod číslom 4/, bod A./ pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., pod bodmi B.2., C.2., C.8. G.7. a G8./ pre pokračovací

zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť tak, ako je to uvedené v uznesení vyšetrovateľa pod ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017, pre jeho značnú rozsiahlosť výroková časť sa neuvádza, ale na ňu odkazuje a v obmedzenom rozsahu vo vzťahu k týmto 4 obvineným cituje. Obvinený T. T. spáchanie trestnej činnosti popiera, reklamné služby riadne poskytoval bez nadhodnotenia, ceny boli stanovené v cenníkoch spoločnosti, boli primerané, kopírovali trhovú hodnotu. V spise nie je žiadny dôkaz o tom, že služby boli účelovo nadhodnotené, nie je ani znalecký posudok ani odborné vyjadrenie. Nikdy neprebral hotovosť ako časť zaplatenej faktúry. Všetky záležitosti riešil so P. a T. K.. Od G. K. nikdy hotovosť neprijal, nebol pre neho obchodným partnerom, jediné čo mu nosil, boli veci a papiere od brata T. K.. Ku dnešnému dňu nie je štatutárnym zástupcom žiadnej spoločnosti, preto riziko pokračovania je nulové. Navrhované obmedzenia v prípade prepustenia na slobodu sú dostatočné, nebude páchať trestnú činnosť. Ďalej využil právo nevypovedať. Obvinený C. P. uviedol, že nie je žiadnymi konateľmi firmy, má ponaučenie na celý život, bude pracovať pre stávkovú spoločnosť, čo robil aj v minulosti. Chce ísť domov pomôcť manželke, splácať hypotéku a starať sa o mamu. Obvinený Q. P. vypovedal, že nie je konateľom žiadnej spoločnosti, nemôže teda vykonávať trestnú činnosť, riadne je zamestnaný a poberá pravidelnú mzdu. Má dve maloleté deti a chcel by byť doma. Obvinený T. U. L. uviedol, že nerozumie celkom, prečo bol vzatý do väzby a jeho softvér sa stal súčasťou obvinenia. Na trhu existuje viacero verzii podobného softvéru. Spolupracoval so spoločnosťou LBK, ktorej poskytoval opravy obrazoviek. Mal iba daňové dožiadanie, na ktoré riadne odpovedal. Zatiaľ neboli s ním robené žiadne úkony, a preto má pocit, že väzba je účelová. Zo spisov je zrejmé, že orgány prípravného konania od vznesenia obvinenia vykonali procesné úkony, na ktoré je v napadnutom uznesení poukázané. Okrem toho tieto orgány vykonali domové prehliadky a prehliadky iných priestorov, vydanie vecí, zvukové záznamy telekomunikačnej prevádzky a ich prepisy, výsluchy obvinených a znalecké posudky, bankové výpisy, elektronické kontrolne výkazy od viacerých spoločností, previerky fyzických a právnických osôb, rámcové zmluvy o poskytnutí služieb, faktúry, objednávky, správy od finančného riaditeľstva prehľad vzťahov a finančných tokov medzi spoločnosťami. Z týchto doposiaľ získaných dôkazov vyplýva, že P. P., G. K. a iné doposiaľ nezistené osoby založili štruktúrovanú skupinu osôb, dlhodobo, najmenej od začiatku roka 2014 až doposiaľ pôsobiacu na území Košického kraja, v Bratislave a na iných miestach Slovenskej republiky, v ktorej pôsobili v období v období najneskôr od 3.1.2014 spoločne aj s T. T., U. V., T. U., Ing. T. C., od 8.1.2014 spoločne aj s T. U. L., v období najneskôr od 31.1.2014 spoločne aj s C. P. a Q. R., ... , v období najneskôr od 31.3.2015 spoločne s Q. P., ... a ďalšími tam uvedenými osobami, s cieľom páchania ekonomickej, najmä daňovej trestnej činnosti, a to tým spôsobom, že najmä P. P., G. K., H. U., T. K. a C. P., v nižšie uvedených obdobiach prostredníctvom fakturačných reťazcov (bližšie popísaných v bodoch B./ až F./), po vzájomnej dohode s osobami konajúcimi v mene objednávateľov - konečných odberateľov, týmto zabezpečili rôzne reklamné služby, za ktoré im vyhotovili dodávateľské faktúry s cenami účelovo vysoko nadhodnotené z dôvodu navýšenia nákladov spoločnosti a zároveň navýšenia sumy, ktorú evidovali a uplatňovali ako odpočet DPH z plnení, ktoré ako platcovia DPH fakturovali odberateľom s vedomím na základe predchádzajúcej dohody, že im z finančnej čiastky, ktorú uhradili a v účtovnej evidencii aj vykázali ako úhradu, bude vrátená ich majoritná časť späť v hotovosti, bez evidencie v účtovníctve, jednalo sa najmä o obchodné spoločnosti Build Production Media, s.r.o., Build &Media, s.r.o., Advertising&Media, s.r.o., LBK, s.r.o., OV-Spo,t s.r.o., Salvador, s.r.o., Creo Art, s.r.o., Improvements, s.r.o., a ďalšie, čo slúžilo na optimalizáciu daňovej povinnosti DPH týchto konečných odberateľských obchodných spoločností, a to najmenej vo výške základu dane - DPH z faktúr vystavených spoločnosťami nachádzajúcimi sa na začiatkoch obchodných reťazcov, čo za obdobie najneskôr od 1.1.2014 až doposiaľ je najmenej 168.608.442,09 Eur, z ktorých majoritnú časť, pravdepodobnej výške 80 % (133.485.247,4 Eur) vrátili späť osobám zodpovedným za konanie v mene konečných odberateľských spoločností a o zvyšnú časť vo výške 20% sa jednotliví členovia tejto skupiny rozdelili, pričom v podávaných daňových priznaniach osoby konajúcej za tieto spoločnosti zaradené do umelo vytvorených reťazcov v zmysle § 8 a § 9 zák. č. 222/2004 Z.z. o DPH úmyselne nepravdivo deklarovali zdaniteľné plnenia, pretože na základe týchto faktúr nedošlo ku vzniku práva na odpočítanie dane podľa § 49 zák. č. 222/2004 Z.z. o DPH, ani k uplatneniu práva na odpočítanie dane podľa § 51 zák. č. 222/2004 Z.z. o DPH, čím takto došlo k skráteniu dane vo výške najmenej

27.985.961,29 Eur, pričom táto zločinecká skupina bola štruktúrovaná tak, že P. U. alias L., ktorý vystupoval ako vedúci, resp. organizátor, spoločne s G. K., T. K., C. P., H. U., prípadne inými doposiaľ nezistenými osobami, rozhodovali o samom charaktere, kontrole a spôsobe páchania trestnej činnosti, prostredníctvom spoločností, ..., kde takto usmerňovali najmä Q. T., Ing. T. H., G. H., T. U. L., C. X., U. V., T. U., Ing. T. C., Q. R., prípadne iných. Konanie obvineného T. U. L. je špecifikované v bode B.2./, C.2./, C.8./, G.7., G.8./, obvineného C. P. v bode F.1./ až F.12./, obvineného Q. P. v bode F.5./, F.8./, F.12./ a obvineného T. T. v bode G.12./, G.14. Takmer vo všetkých týchto skutkoch, kde sú uvedené mená týchto obvinených sa vyskytujú obchodné spoločnosti Build&Media, s.r.o., Build Production Media, s.r.o., Salvador, s.r.o., Creo Art, s.r.o., Improvements, s.r.o., Advertising Media, s.r.o. Daňový úrad Bratislava za zdaňovacie obdobie január až december 2014 vykonal v spoločnosti Build Production Media, s.r.o., daňovú kontrolu, z čoho je vyhotovený protokol pod č. 100962345/2017/910443 z 18.5.2017. Z neho je zrejmé, že dodávanie reklamných služieb pre Build Production Media bolo zabezpečené stratených spoločností. Už v roku 2014 minimálne spoločnosťami Salvador, Creo Art, Build&Media a Build Production Media viedla účtovníctvo osoba pod menom U. V., že spoločnosť Build&Media zastupoval a v jej mene konal obvinený G. K. na základe plnej moci udelenej mu konateľkou tejto spoločnosti p. H. W., a že na zastupovanie spoločnosti Improvements a na konanie v jej mene bol splnomocnený obvinený C. X.. Z číselného zhrnutia výsledkov daňovej kontroly je zrejmý zistený rozdiel vo výške 1.847.888,17 Eur. Tento protokol v čase jeho zabezpečenia pre trestné účely nebol právoplatný. Z Protokolu Daňového úradu Košice pod č. 100483769/2017 zo 16.3.2017 vyhotovený na základe daňovej kontroly na DPH za obdobie mesiacov február až október 2015 v spoločnosti Advertising &Media vyplýva, že daňový subjekt nepredložil k daňovej kontrole účtovné doklady preukazujúce nárok na uplatnenie odpočítania dane v podaných daňových priznaniach za kontrolované obdobie. Z číselného zhrnutia výsledkov daňovej kontroly je zrejmý zistený rozdiel vo výške 6.138.165,49 Eur. Ani tento protokol nebol v dobe zabezpečenia pre účely trestného konania právoplatný. Zo zabezpečených výpisov z obchodného registra a listinných dokladov zabezpečených od príslušných daňových úradov je zrejmé, že dňom 15.3.2014 mala spoločnosť Build Production Media v predmete činnosti aj reklamné a marketingové služby, organizovanie kultúrnych a iných spoločenských podujatí a prenájom nehnuteľností spojených s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom. Zrejme práve z toho dôvodu za rok 2014 priznala spoločnosť dosiahnuté tržby vo výške 10,5 miliónov Eur, čo je o 224% viac ako za rok 2013, kedy priznala 3.2 milióna Eur, avšak dosiahnutý zisk za rok 2014 vo výške 31 tisíc Eur predstavuje zvýšenie len o 35% oproti vykázanému zisku 22 tisíc Eur za rok 2013. V roku 2015 deklaruje spoločnosť dodanie tovaru a služieb vo výške 18.732.189,61 Eur, z toho priznala DPH vo výške 3.746.437,97 Eur a uplatnila si odpočet DPH z dodávateľských faktúr vo výške 3.552.304,04 Eur, čo v konečnom dôsledku sa premietlo do daňovej povinnosti na DPH za celý rok 2015 vo výške 194.788,49 Eur. Uvedená daňová povinnosť je veľmi nízka v porovnaní s dosiahnutým obratom. Tento nepomer pravdepodobne vznikol kompenzáciou tržieb s účelovo vytvorenými faktúrami za sprostredkovanie a reklamné služby od spolupracujúcich spoločností zaevidovaných do nákladov spoločnosti, aby z deklarovaných vysokých tržieb nemusela odvádzať aj vysokú daň z príjmov a DPH. Opodstatnenosť trestného stíhania obvinených vyplýva z uznesenia o vznesení obvinenia v tom smere, že obvinený C. P. bol konateľom obchodnej spoločnosti OV-Spot, prostredníctvom ktorej mala byť páchaná ekonomická trestná činnosť. Protiprávnosť konania spočívala v tom, že obvinený a ďalší páchatelia v mene spoločností OV-Spot, Nols a Elcom-KE, najmenej od 01.01.2015 mali vystavovať nepravdivé účtovné a daňové doklady bez reálneho uskutočneného zdaniteľného plnenia pre rôzne obchodné spoločnosti. Postavenie obvineného C. P. sa považuje za vyššie, pričom mal sám riadiť nižšie články ako Q. P. a Q. T., prostredníctvom ktorých mal rozdeľovať peniaze konečným vybraným odberateľom - napr. aj spoločnostiam obvinených P. a Y.. Obvinený Q. P. mal byť v postavení spriaznených dodávateľov pre spoločnosť OV-Spot, pričom prostredníctvom svojich spoločností mal vyhotovovať nepravdivé faktúry, a tým vykrývať vstupy pre spoločnosť OV-Spot bez akejkoľvek aktivity. Obvinený T. U. L. mal mať postavenie jednak konečného odberateľa, ako aj plniť úlohu správcu siete a technickej podpory vysielania spotov na veľkoplošných obrazovkách. Obvinení P. O., T. T., R. Y. a PhDr. U. P. - títo vystupujú prostredníctvom svojich obchodných spoločností ako koneční odberatelia. Predmetná trestná vec je v počiatočnom štádiu trestného stíhania, od vznesenia obvinenia uplynula doba niečo cez 3 mesiace, a to aj preto, že ide o rozsiahlu vec, nielen čo do počtu obvinených (63), ale aj do počtu skutkov (101) a je aj skutkovo a právne zložitá z dôvodu, že ide o

rozsiahu ekonomicko-daňovú trestnú činnosť pomerne vysoko sofistikovanú. Najvyšší súd na základe uvedeného dospel k záveru, že dôkazy založené v spise preukazujú aj v tomto štádiu trestného konania také zistené skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky trestných činov a sú dôvody na podozrenie, že tieto skutky mali spáchať aj obvinení T. T., C. P., Q. P. a T. U. L. a z ich konania (dlhodobo páchaná obzvlášť závažná ekonomická kriminalita so spôsobením závažného následku) vyplýva dôvodná obava, že budú pokračovať v rovnakej trestnej činnosti, resp. obdobnej protiprávnej činnosti. K zadržaniu obvinených a obmedzením ich slobody došlo 13. októbra 2017 T. U. L. o 06.15 hod., C. P. o 06.15 hod., Q. P. 06.02 hod., T. T. o 06.02 hod.. Zadržaní obvinení boli 15. októbra 2017 o 05:30 hod. odovzdaní sudcovi špecializovaného trestného súdu, ktorý ich ešte toho dňa od 14:00 hod. do 17:00 hod. vypočul. Vyhlásené uznesenie z 15.10.2017, sp. zn. 4 Tp 26/2017, o ich vzatí do väzby, napadli sťažnosti. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 06. novembra 2017, sp. zn. 2 Tost 36/2017, boli sťažnosti obvinených zamietnuté. Obvinení C. P., Q. P., obaja 13.12.2017 a T. T. 07.12.2017 k čomu pripojili svoj písomný sľub a návrh na zloženie peňažnej záruky, si podali žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu, ktorým prokurátor 21.12.2017 podľa § 79 ods. 3 Tr. por. nevyhovel a 22.12.2017 ich predložil sudcovi pre prípravné konanie so svojim stanoviskom. Žiadosť obvineného T. U. L. o prepustenie z väzby na slobodu spolu so zárukou dôveryhodnej osoby Mgr. I. L., pretože bola nesprávne zaslaná sudcovi špecializovanému trestnému súdu 27.12.2017, ktorý ju postúpil prokurátorovi, ktorému bola doručená 28.12.2017. Prokurátor 29.12.2017 túto žiadosť a vyjadrenie doručil sudcovi 29.12.2017. Sudca pre prípravné konanie určil termín výsluchu obvinených vrátane obvineného T. U. L. na 03.01.2018, o čom upovedomil prokurátora a obhajcov, obvinených dal predviesť, a týmto stranám zaslal na vedomie stanoviská prokurátora k týmto žiadostiam. Zo zápisnice o výsluchu z 03.01.2018 je zrejmé, že sa ho zúčastnili prokurátor, obhajcovia a obvinení, ktorí boli sudcom vypočutí. Obvinený prostredníctvom obhajcu rozšíril návrh na náhradu väzby zárukou dôveryhodnej osoby v tom smere, že takouto dôveryhodnou osobou je aj záruka Občianskeho združenia Nový film z 21.12.2017, ktorú predložil sudcovi. Po výsluchu obvinených a po konečných návrhoch sudca vyhlásil uznesenie, ktoré bolo napadnuté sťažnosťami obvinených a prokurátora. Uznesenie bolo doručené všetkým procesným stranám. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojim stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Prokurátor týmto žiadostiam obvinených nevyhovel a postúpil ich so stanoviskom sudcovi pre prípravné konanie do 15, resp. 9 dní od ich prevzatia. Žiadosť obvineného T. U. L., ktorej tiež nevyhovel, postúpil ju sudcovi na druhý deň od jej obdržania. Sudca pre prípravné konanie o týchto žiadostiach rozhodol do 12, resp. 5 dní od ich doručenia. Uvedené lehoty možno považovať za primerané a zodpovedajúce zákonu, preto námietka obvinených v tomto smere nie je dôvodná. Uvedené preukazuje, že prokurátorom i sudcom pre prípravné konanie boli rešpektované ustanovenia § 72 ods. 2, § 79 Tr. por., čím sú splnené všetky formálno-procesné podmienky pre vzatie obvinených do väzby. Rovnako sú splnené aj materiálne podmienky pre vzatie obvinených do väzby, nakoľko doposiaľ získané dôkazy a z nich vyplývajúce závery preukazujú požiadavky zákona v zmysle § 71 ods. 1 Tr. por. Napokon najvyšší súd zistil existenciu dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda tak, ako to bolo rozhodnuté v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe v tejto veci. Sudca pre prípravné konanie dospel k záveru, že formálno-procesné pochybenie prokurátora, keď skôr nerozhodol o sťažnosti obvinených proti uzneseniu o vznesení obvinenia, je skutočnosťou ktorá bráni ponechaniu obvinených vo väzbe. Najvyšší súd pripomína, že sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia zákon nepriznáva odkladný účinok. Orgány činné v trestnom konaní môžu preto pokračovať v trestnom konaní, aj keď aj uznesenie o vznesení obvinenia nenadobudlo právoplatnosť. To však neznamená, že prokurátor s takýmto rozhodnutím môže neobmedzene vyčkávať, teda byť nečinný, pretože tým zasahuje do zásad spravodlivého procesu a do práva obvineného na obhajobu. Teraz namietaný prieťah konaní - rozhodovaní prokurátora, však nemá podstatný vplyv na rozhodovanie o väzbe obvineného. Sudca pre prípravné konanie pochybil, keď obvineného T. U. L. prepustil z väzby na slobodu, na čo dôvodne poukázal v sťažnosti prokurátor. Rovnako na to poukázali v sťažnosti aj obvinení C. P. a Q. P.. Najvyšší súd na podklade sťažnosti prokurátora túto nezákonnosť napravil tým, že výrok pod bodom V. zrušil v celom rozsahu v zmysle § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obvineného T. U. L. o prepustenie z väzby na slobodu.

Zároveň v zmysle § 80 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. neprijal ponuku záruky dôveryhodnej osoby Občianskeho združenia Nový film a Mgr. I. L. a nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Manželka obvineného nedáva dostatočnú záruku, keďže stíhaných skutkov sa mal obvinený dopustiť za trvania manželstva. Občianske združenie Nový film pôsobí v obdobnej oblasti v akej sa mal obvinený dopustiť činnosti, za ktorú je trestne stíhaný. Ako z vyššie uvedeného vyplýva aj u tohto obvineného boli splnené formálno-procesné a materiálne podmienky pre rozhodnutie o návrhoch obvineného. Sťažnosti obvinených T. T., C. P. a Q. P. z dôvodov vyššie uvedených podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol. Neprijal u nich návrhy na nahradenie väzby písomným sľubom, zložením peňažnej záruky a dohľadom probačného a mediačného úradníka. Prijatiu týchto návrhov bránil charakter, rozsah a závažnosť následku činu, pre ktorý sú uvedení obvinení trestne stíhaní, vrátane obvineného T. U. L.. Peňažnú záruku neprijal aj z toho dôvodu, že jej výšku nateraz nie je možné stanoviť vzhľadom na predbežnú vyčíslenú výšku spôsobeného následku a na nezistenie pôvodu ponúkanej kaucie, na čo poukázal už sudca pre prípravné konanie. Obvinení síce neboli súdne trestaní, pred rokom 2014 viedli riadny život, v predmetnej trestnej veci sú však trestne stíhaní, obvinený C. P. za 13 skutkov kvalifikovaných ako dva pokračovacie zločiny a jeden pokračovací obzvlášť závažný zločin, obvinený T. U. L. za 6 skutkov kvalifikovaných ako dva pokračovacie zločiny a jeden pokračovací obzvlášť závažný zločin, obvinený Q. P. za 4 skutky kvalifikované ako dva pokračovacie zločiny a jeden pokračovací obzvlášť závažný zločin a obvinený T. T. za 2 skutky kvalifikované ako jeden zločin a jeden obzvlášť závažný zločin. Okrem uvedeného pochybenia sudca pre prípravné konanie sa dôsledne zaoberal návrhmi obvinených a stanoviskami prokurátora, s ktorými sa aj výstižným a logickým spôsobom vysporiadal v dôvodoch napadnutého uznesenia. Z toho dôvodu najvyšší súd na tieto dôvody odkazuje. Najvyšší súd na základe vyjadreného rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.